

„Tocmai voiam să-ți trimit această scrisoare prin care să-ți spun cât de mult te iubesc și câtă grijă îți port.

Te-am văzut ieri plimbându-te cu prietenii tăi. Am stat și am așteptat toată ziua sperând că-ți vei face timp să ne plimbăm și să stăm de vorbă. Când s-a apropiat seara ți-am dăruit un apus de soare cu care să-ți închei ziua și o briză răcoasă care să te odihnească. Te-am așteptat iarăși, dar tu nu ai mai venit. Sigur, această așteptare M-a durut, dar continui să te iubesc și să te aștept, căci sunt prietenul tău cel mai bun.

Te-am văzut dormind noaptea trecută și atât de mult mi-am dorit să-ți mângâi fruntea, că am așternut lumina lunii peste pernă și peste fața ta. Din nou am așteptat, fiind gata să cobor la tine să putem sta de vorbă. Am atâtea daruri pentru tine și am atâtea să-ți spun...

Te-ai trezit dimineața și te-ai grăbit să-ți începi ziua. N-ai știut că stropii de ploaie care te-au întâmpinat erau chiar lacrimile Mele... Ca în fiecare zi, și astăzi te-am urmărit cu privirea.

Părăsit și înșelat de toți cei pe care îi numeai prieteni sau colegi, arătai atât de trist, atât de singur... M-a durut suferința ta până în inimă, căci te înțeleg foarte bine. Și prietenii Mei M-au dezamăgit și M-au rănit de multe ori, dar Eu continui să-i iubesc așa cum te iubesc și pe tine! Încerc să-ți spun toată dragostea ce ți-o port prin liniștea unei pajiști înverzite,

să o șoptesc prin frunze și copaci sau prin parfumul și culoarea florilor.

Prin torențele din munți strig către tine toată iubirea Mea și păsărelele o cântă în cântece de dragoste. Te îmbrac în strălucirea caldă a soarelui și-n seninul văzduhului cel fără sfârșit. Să știi că toată dragostea Mea este mai adâncă decât toate oceanele lumii și mai mare decât cea mai mare nevoie pe care ai putea să o ai vreodată! Știu cât de greu este pe pământ, căci am fost și am trăit printre oameni.

Am cunoscut umiliția și durerea, dragostea și suferința. Nimic din ce este în firea omului nu-Mi este necunoscut și de aceea vreau din toată inima să te ajut. Deși o parte din prietenii tăi ti-au spus că este aspru și neîndurător, și Tatăl Meu dorește să vină în ajutorul tău. Vei vedea că totdeauna El este Dragoste! Este suficient ca tu să Mă chemi, să vrei să vorbești cu Mine. Tu ești cel care hotărăște...Eu te-am ales și de aceea te voi aștepta! Nu uita că am pentru tine toată dragostea... Al tău prieten, ISUS. ”

Cules de Dacian Morar

Anunțuri

Luni ora 18.00 Ședință de comitet
Joi ora 18.00 Închinare și studiu biblic
Duminică orele 10 și 17 Servicii de închinare

„Mari sunt lucrările Domnului, cercetate de toți cei ce le iubesc.”
(Psalmi 111:2)

Telefon: (004) 0362-411252 www.biruinta.ro
e-mail: contact@biruinta.ro
430131 Baia Mare, str. Iuliu Maniu nr.3B

Responsabil număr: Ema Pop
Tehnoredactare: Roxana Tentiș, Dan Matei

EDITORIAL

Pastor Daniel Chereji

EDUCAȚIE EXPERIMENTALĂ

„...copilul lăsat de capul lui face rușine mamei sale..”

(Proverbe 29:15b)

Familia de astăzi se confruntă cu o sumedenie de părerii și filozofii în ceea ce privește educația copiilor. Din nefericire, cele mai multe se dovedesc a fi deosebit de nocive pentru viitorul familiei și a felului în care este privită formarea urmașilor.

Una dintre aceste metode moderne de

DIN CUPRINS:

pag. 3 **Părtășia credinței...**

„Dumnezeu este adăpostul și sprijinul nostru, un ajutor care nu lipsește niciodată în nevoi.”
(Psalmi 46:1)

creștere a copiilor afirmă că pe un copil nu ai voie să-l cerți absolut deloc, nu trebuie să-i spui ce decizii să ia, ci să-l lași să facă ce vrea el, pentru că altfel i-ai distruge personalitatea și acesta ar fi oprit din procesul de dezvoltare normală.

Acesta este doar unul dintre multele exemple, așa zise moderne, care au un spirit mai degrabă aventuros și vor duce familia acolo de unde aceasta nu se va mai putea întoarce.

Dacă ar fi să enumăr câteva dintre hibecele acestor părerii ciudate și periculoase, cred că în mintea multor părinți s-ar declanșa dorința de a acorda mai multă atenție și selectivitate atunci când recepțiază informații cu privire la felul în care își pot crește și forma copiii.

În primul rând, în calitate de creștini, suntem obligați să fim circumspecți față de orice gândire care nu este în conformitate cu învățătura

Continuare pag. 2

Cuvântului lui Dumnezeu. Învățătura Scripturii a rezistat în fața probei timpului și toți cei care au respins-o s-au dovedit că s-au înșelat, suportând consecințele.

Apoi, aceste metode nu sunt experimentate pe termen lung, în așa fel încât să poată fi observate rezultatele, dacă acestea confirmă sau infirmă respectiva teorie.

De asemenea, părerile care susțin că un copil ar trebui lăsat de capul lui, fără să i se atragă atenția cu privire la acțiunile sale, implică negarea adevărului esențial care afirmă că omul este păcătos prin natura lui, că pornirile lui sunt rele și că moștenim o natură păcătoasă care are nevoie de răscumpărare.

Mai mult, promovarea unor idei de acest fel înseamnă negarea rostului familiei ca instituție așa cum a format-o Dumnezeu, iar familiile care le practică subminează existența acesteia din interior, deoarece Dumnezeu a stabilit că în cadrul familiei, copiii să găsească, alături de ocrotire și îngrijire, în mod obligatoriu îndrumare și îndreptare.

Formarea ca om începe în familie, dar cum va putea fi format un copil lăsat de capul lui, căruia nu i se atrage atenția atunci când a greșit, indiferent de motiv?

Oare nu cumva asemenea idei s-au născut în mintea celor care ar dori să distrugă familia, încercând mai întâi să dărâme rolurile și pilonii pe care aceasta stă așezată?

Dacă familia nu se dezmeticește, în curând va fi prea târziu, iar consecințele nu vor mai putea fi reparate.

În schimb, Cuvântul lui Dumnezeu es-

te probat și metodele recomandate de el funcționează.

Scriptura și învățătura creștină nu au promovat niciodată violența, asprimă și bătaia ca metode de educare a copiilor. Cei care susțin acest lucru, nu sunt capabili să facă diferența dintre bătaie și disciplinare. Este adevărat că în Biblie este amintită corecția fizică, evident, ca o măsură extremă pentru îndreptarea copilului răzvrătit și neascultător. Probabil, în trecut, mulți părinți o foloseau fără înțelepciune, la nervi și sărind peste ceilalți pași ai disciplinării care le erau la îndemână. De fapt, disciplinarea nu înseamnă neapărat corecție fizică și mai ales nu înseamnă bătaia administrată de persoane descreierate care își descarcă nervii, mutilându-și copiii. Acțiunile părinților care recurg la metodele Scripturii, sunt determinate întotdeauna de dragoste și compasiune. Acolo unde se practică o disciplinare biblică, plină de dragoste și responsabilitate, cel mai probabil, corecția fizică nu va fi necesară niciodată.

Cel mai bine ar fi să privim cu scepticism spre aceste metode de educare a copiilor apărute peste noapte și să rămânem lângă principiile fundamentale ale Cuvântului lui Dumnezeu, care a dat roade și a demonstrat că funcționează, făurind și modelând caractere de mii de ani. Dumnezeu a dat părinților responsabilitatea creșterii copiilor spre slava numelui Său și familia este atelierul în care începe frumosul proces de formare și șlefuire a caracterului fiecărui om.

pastor Daniel Chereji

„Începutul înțelepciunii este frica de Domnul; și știința sfinților este priceperea.” (Proverbe 9:10)

PĂRTĂȘIA CREDINȚEI DE LA ÎNCEPUT

„Ce ați auzit de la început, aceea să rămână în voi. Dacă rămâne în voi ce ați auzit de la început și voi veți rămâne în Fiul și în Tatăl.” (1 Ioan 2:24)

A rămâne în Fiul și în Tatăl înseamnă a avea părtășie cu Dumnezeu, mai precis cu Persoanele Sfintei Treimi. Dar părtășia cu Fiul și cu Tatăl este cea mai înaltă formă de spiritualitate ce i se poate oferi unei ființe create, fiindcă în sânul Sfintei Treimi este viața adevărată și perfectă în toate aspectele ei.

Când apostolul Ioan și-a scris Evanghelia sa, el a redat în scris rugăciunea Domnului Isus Cristos către Dumnezeu Tatăl în care își exprima dorința ca cei aleși pentru mântuire să aibă parte de viață așa cum este viața din Dumnezeu și cum se arată în relația dintre Dumnezeu Tatăl și Dumnezeu Fiul. **„Mă rog ca toți să fie una, cum Tu, Tată, ești în Mine și Eu în Tine; ca și ei să fie una în noi, pentru ca lumea să creadă că Tu M-ai trimis.” (Ioan 17:21)**

Părtășia noastră cu Persoanele Sfintei Treimi - cu Tatăl și cu Fiul, după cum spune apostolul Ioan - este posibilă într-un singur fel: prin faptul că am fost născuți din nou din Duhul Sfânt, cea de-a treia Persoană a Sfintei Treimi. Iar faptul că, după cum afirmă, la rândul său, foarte clar apostolul Pavel, trupurile

Astăzi este o zi specială pentru familia Sabou, o zi care va rămâne pentru totdeauna în sufletele lor. Ce mare binecuvântare pentru ei că își pot vedea ne-potul adus înaintea Domnului.

Ne bucurăm și noi împreună cu ei și dorim ca prezența Domnului să îi însoțească în fiecare zi, iar întreaga familie să se poată bucura de minunea care a sosit în viețile lor.

Dorim din tot sufletul ca acest copil să

noastre sunt făcute astăzi locuință pentru Duhul Sfânt - temple ale Duhului - asta înseamnă nici mai mult nici mai puțin că suntem părtăși la toate binecuvântările duhovnicești de care se bucură Fiul lui Dumnezeu în prezența Tatălui.

Dar pe cât de adevărat este că aceasta este o extraordinară binecuvântare, pe atât de adevărat este și că aceasta este o responsabilitate la fel de mare pentru fiecare dintre noi. Fiindcă, dacă părtășia noastră cu Tatăl și cu Fiul, datorată prezenței Duhului din noi, este reală, tot atât de reală este și datoria noastră sfântă de a ne trăi viața în conformitate cu acest har ce ni s-a făcut. De aceea le spunea Pavel corintenilor: **„Nu știți că trupul vostru este Templul Duhului Sfânt, care locuiește în voi și pe care L-ați primit de la Dumnezeu? Și că voi nu sunteți ai voștri? Căci ați fost cumpărați cu un preț. Proslăviți, deci, pe Dumnezeu în trupul și în duhul vostru, care sunt ale lui Dumnezeu.” (1 Corinteni 6:19-20)**

A rămâne și a păstra în noi ce am auzit de la început, adică a rămâne în credința cea adevărată înseamnă pe de o parte a avea părtășie cu Dumnezeu Sfânta Treime, iar pe de altă parte a trăi cu responsabilitatea sfințirii de dragul părtășiei cu Dumnezeu Cel de trei ori sfânt.

Claudiu Lupu

fie sănătos, să crească cu valori sănătoase iar la vârsta maturității să își dozească să-L cunoască pe Dumnezeu, pe Cel care i-a dat viață și să ajungă să se bizuie pe Domnul pentru toate lucrurile! **„Unii se bizuie pe carele lor, alții pe caii lor; dar noi ne bizuim pe Numele Domnului Dumnezeului nostru.”**

(Psalmi 20:7)

Roxana Tentis